

Χρῖστος Εδαγγ. Λαμπρινός

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΟΣ

Τὴν 24ην Μαρτίου 1988 ἀπεβίωσε, μετὰ μακρὰν καὶ ἐπίπονον ἀσθένειαν, ὁ ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου του καὶ ἐπὶ ἑννέα συνεχῆ ἔτη (6 Ἀπριλίου 1979-13 Μαρτίου 1988) διατελέσας γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν Χρῖστος Λαμπρινός. Ὁ μεταστάς, παλαιὸν μέλος τῆς Ἑταιρείας, διετέλεσεν ἐπὶ ἔτη μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πρὶν ἢ ἐκλεγῆ γενικὸς γραμματεὺς εἰς διαδοχὴν τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Βασδραβέλλη, ὁ ὅποιος, ἰδρυτικὸν μέλος τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, ἐκάλυψε διὰ τῆς πληθωρικής παρουσίας του τὰς δραστηριότητας αὐτῆς ἐπὶ τεσσαράκοντα ὅλα ἔτη. Ὁ Χρῖστος Λαμπρινός, γεννηθεὶς τὸ 1917 ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐκ γονέων Εὐαγγέλου καὶ Ζαφείρων ἐλκόντων τὴν καταγωγὴν ἐξ Ἀσβεστοχωρίου καὶ Κλεισούρας ἀντιστοίχως, εἶχε ζωηρὸν τὸ αἶσθημα τῆς μακεδονικῆς καταγωγῆς του, δι' αὐτὸ καὶ μὲ ἐνδιαφέρον ἠσχολήθη ἰδίως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του μὲ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν Μακεδονίαν κατόπιν καὶ τῆς ἐντάσεως τῆς περὶ αὐτὴν προπαγανδιστικῆς δραστηριότητος ὀρισμένων γειτόνων. Γλωσσομαθῆς καὶ ἱκανὸς χειριστῆς τῆς πέννας, ἀφοῦ ἐπὶ τι διάστημα ἐφοίτησεν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν (Ἀθηνῶν), ἠσχολήθη ἐν συνεχείᾳ καὶ δὴ διὰ βίου μὲ τὴν δημοσιογραφίαν γενόμενος κατὰ διαστήματα καὶ πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Συντακτῶν Βορείου Ἑλλάδος ἐπὶ εἰκοσαετίαν περίπου, αὐτὴν δὲ τὴν ιδιότητα εἶχε καὶ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του. Ὡς ἔφεδρος ἀξιωματικὸς ὑπηρέτησε κατὰ τὸν ἑλληνοϊταλικὸν πόλεμον, ἐν συνεχείᾳ δὲ κατὰ τὴν ἐχθρικήν κατοχὴν τῆς Ἑλλάδος κατέφυγεν εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν, ἐνθα κατετάχθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πληροφοριῶν τοῦ βρετανικοῦ ναυτικοῦ τῆς Μεσογείου. Ἐπανελθὼν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἠργάσθη τὸ 1946-1947 εἰς τὸ γραφεῖον τύπου τοῦ βρετανικοῦ Γεν. Προξενείου Θεσσαλονίκης καὶ ἐν συνεχείᾳ (ἀπὸ τοῦ 1948) ὡς διευθυντῆς τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ γραφείου τύπου τῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς. Ἡ ἐπίδοσις του εἰς τὴν δημοσιογραφίαν κατ' ἀρχὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος «Νέα Ἀλήθεια» μέχρι τὸ 1955 καὶ ἐν συνεχείᾳ διὰ τῆς ἐφημερίδος «Μακεδονία», εἰς τὴν ὁποίαν προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του μέχρι τοῦ θανάτου του, ὑπῆρξε γόνιμος καὶ εἰς αὐτὴν ὀφείλονται πολλαὶ σελίδες, διὰ τῶν ὁποίων ἐγένετο κριτικὴ παρουσιάσις νέων βιβλίων, ἱστορικῶν προσωπικοτήτων καὶ ἱστορικῶν γεγονότων. Κατὰ πρόεκτασιν τῆς δημοσιογραφικῆς του δραστηριότητος

καὶ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ὀλονέν ἀξανομένης κοινωνικῆς παρουσίας του διορίσθη πρόεδρος τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ Κρατικοῦ Θεάτρου Βορείου Ἑλλάδος, ἐξελέγη διοικητὴς τῶν Ρόταρυ καὶ κατέστη συνεργάτης τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας καὶ τοῦ ἀγγλοφώνου παραρτήματος τοῦ περιοδικοῦ «Μακεδονικὴ Ζωή». Δι' ὅλας αὐτάς του τὰς ὑπηρεσίας ἐτιμῆθη μὲ ἑλληνικὰ καὶ ἰδίως μὲ ἀμερικανικὰ παράσημα.

Εἰς τὴν Ἑταιρείαν Μακεδονικῶν Σπουδῶν προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του, αἱ ὁποῖαι, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν δημοσιογραφικὴν καὶ κοινωνικὴν πεῖραν του, ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δημοσίων σχέσεων αὐτῆς. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν κατόπιν εἰσηγήσεώς μου ἐγένετο εἰς αὐτὸν ἀνάθεσις ἀρμοδιοτήτων εὐρείας ἐκτάσεως ἐπὶ πολλῶν δραστηριοτήτων αὐτῆς τῆς Ἑταιρείας μὲ συνέπειαν νὰ ἀποκτήσῃ εὐχέρειαν, ἡ ὁποία τελικῶς καὶ εὐτυχῶς χάρις καὶ εἰς τὸν ἐτέλικτον χαρακτῆρα του ὠφέλησε τὴν Ἑταιρείαν.

Εἰς τὰ πλαίσια αὐτῶν τῶν ἀρμοδιοτήτων ἀνετέθη εἰς αὐτὸν εὐθὺς μετὰ τὸν κατὰ τὸ ἔτος 1975 συμβάντα θάνατον τοῦ τότε διευθυντοῦ τοῦ Κέντρου Ἀποδήμων Μακεδόνων ἀειμνήστου Πισοδερίτου Ταξιάρχου ἐ.ἀ. Τσάμη καὶ δὴ κατόπιν προτάσεώς μου ὡς προέδρου καὶ τοῦ Κέντρου τούτου, τὸ ὁποῖον ἀπετέλει καὶ ἀποτελεῖ μίαν διεύθυνσιν τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, ἡ διεύθυνσις τοῦ Κέντρου τούτου ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ διευθύνοντος, ἐξ ὀνόματος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας ταύτης, συμβούλου.

Παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἀνάθεσις τῆς διευθύνσεως ταύτης εἶχε προσωρινὸν χαρακτῆρα, δηλ. μέχρις ἐξευρέσεως διευθυντοῦ, προέβημεν εἰς ἀλλεπαλλήλους ἀνανεώσεις αὐτῆς τῆς ἀναθέσεως, τὴν ὁποίαν τοιοιτοτρόπως ὁ ἀείμνηστος διετήρησε μέχρι τοῦ θανάτου του. Ὅτε, πάλιν, τὸ ἔτος 1978 μοὶ ἐζητήθη, ὑπὸ τὴν ιδιότητά μου ὡς προέδρου τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν (καὶ τοῦ Κέντρου Ἀποδήμων Μακεδόνων), νὰ περιοδεύσω τὴν Αὐστραλίαν διὰ σειρὰν διαλέξεων, συνεντεύξεων, ἀνακοινώσεων καὶ ἐπισήμων ἐπαφῶν διὰ τὸ λεγόμενον «Μακεδονικὸν» ζήτημα, ὠρίσθη ὡς συνοδός μου ὁ Χρῖστος Λαμπρινός, ὡς διευθύνων σύμβουλος τοῦ Κέντρου Ἀποδήμων Μακεδόνων, διὰ τὴν καλυτέραν κάλυψιν τῶν προγραμματισθεισῶν ἐκδηλώσεων καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς μου, ἡ ὁποία, πράγματι, χάρις καὶ εἰς τὴν βοήθειάν του ἄφησεν ἀγαθὰς ἀναμνήσεις, αἱ ὁποῖαι ἀνεγνωρίσθησαν καὶ ἐπισήμως. Τὸ καλὸν τοῦτο προηγούμενον ἐπέβαλε τὸν αὐτὸν χειρισμὸν καὶ εἰς τὴν μετέπειτα ἀποστολήν μου εἰς Ἑνωμένας Πολιτείας καὶ Καναδᾶν, ὡς καὶ εἰς τὴν κατ' ἔτος συμμετοχὴν μου εἰς τὰ Παμμακεδονικὰ Συνέδρια τῶν Μακεδονικῶν Ὀργανώσεων ΗΠΑ-Καναδᾶ εἰς τὰς Ἑνωμένας Πολιτείας.

Ἀργότερον, ὅτε ὑπὸ Γενικῆς Συνελεύσεως, τελοῦσης ὑπὸ τὴν προε-

δρίαν μου και συνεδριαζούσης εις την αίθουσαν τελετών της 'Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, άπεφασίσθη ή ίδρυσις του Μουσείου Μακεδονικού 'Αγώνος, προέτεινα επί τόπου και τον Χρ. Λαμπρινόν μέλος της προσωρινής Διοικούσης 'Επιτροπής, διότι προεβλέπετο ότι τελικώς το Μουσείον τουτο θα περιήρχετο εις την 'Εταιρείαν Μακεδονικών Σπουδών. 'Ωσαύτως έγένετο άποδεκτή ή πρότασις μου να καταλάβη την θέσιν συμβούλου εις το Διοικητικόν Συμβούλιον του 'Ιστορικού 'Αρχείου Βορείου 'Ελλάδος, ότε έζητήθη ή παρά της 'Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών πλήρωσις της άνηκούσης εις αυτήν θέσεως ταύτης.

'Αργότερον, ότε κατόπιν έντόνων προσπαθειών κατωρθώσαμεν, ώστε να επανέλθη κατά τινα τρόπον το 'Ίδρυμα Μελετών Χερσονήσου του Αΐμου εις την 'Εταιρείαν Μακεδονικών Σπουδών, εκ της όποιας τουτο άφηρέθη επί δικτατορίας, δια της άπολύσεως του άειμνήστου καθηγητου Νικ. 'Ανδριώτου και έμοϋ εκ του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού, προέτεινα, ως πρόεδρος πλέον και του 'Ίδρύματος τούτου, τον Λαμπρινόν ως μέλος του νέου αυτού Διοικητικού Συμβουλίου.

'Η σφύρευσις τόσων άρμοδιοτήτων εις έν πρόσωπον, άπόρροια της εκτιμήσεως των ίκανοτήτων του, αλλά και της σκέψεως ότι δι' αυτό, ως γενικού γραμματέως της 'Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, το Διοικητικόν Συμβούλιον αυτής θα ένημερώνετο επί των δραστηριοτήτων των αναφερθέντων θυγατρικών όργανισμών, χάρις εις την καλήν πίστιν και την καλήν διάθεσιν άπάντων ύπήρξε έποικοδομητική, όφειλομένη και εις την καλοπροαίρετον μακράν συνεργασίαν. 'Ο Χ. Λαμπρινός οϋδέποτε διεφώνει κατά τās συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου και τās Γενικās Συνελεύσεις των μελών της 'Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, διατηρών πάντοτε το ήπιον ύφος του, οϋδέποτε δε κατά τās συνεδρίας ταύτας άπηύθυνε μομφήν ή άντισυναδελφικόν λόγον εις τους συναδέλφους του. Χρέος μου να τονίσω το γεγονός τουτο.

'Ο Χρίστος Λαμπρινός ύπέμεινεν επί μακρόν μεθ' ύποδειγματικής καρτερίας την επίπονον ασθένειάν του, αγωνιζόμενος μέχρι τέλους εις τās έπάξεις όλων των θέσεων, τās όποιας του είχομεν εμπιστευθή. 'Η αίσιοδοξία του και ή εργατικότητα του τον ένίσχυον μέχρι τέλους. Δυστυχώς ή επιδείνωσις της καταστάσεώς του έπελθοϋσα ραγδαίως δέν του επέτρεψε πλέον να συνεχίση το έργον του και έτι δυστυχέστερον ό θάνατος, ό όποίος έπηλθεν έν συνεχεία, έστέρησεν όριστικώς όλους της συνεργασίας του.

Με λύπην χαράσσω τās δλίγας αυτές γραμμās αφιερωμένας εις την έν γένει προσφοράν του εις την 'Εταιρείαν Μακεδονικών Σπουδών και τὰ θυγατρικά αυτής ιδρύματα.